

ובכנפיו, וזה גבריא"ל.

ובשבת יורד הקדוש ברוך הוא עם שלשת האבות לקבל את הבת היחידה בהם, וזה סוד השבת, ש' בת. בשלשה אבות מקבל הקדוש ברוך הוא את התפלה שהיא השבת, הבת היחידה שלו. באותו הזמן החיות העליונות שנקראו בשם של ה', פותחים ואומרים, שאו שערים ראשיכם וגו' (שם כד). באותה השעה נפתחים שבועה היכלות. ההיכל הראשון - היכל האהבה. השני - היכל היראה. השלישי - היכל הרחמים. הרביעי - היכל הנבואה של האספקלריה שמאירה. החמישי - היכל הנבואה של האספקלריה שלא מאירה. הששי - היכל הצדק. השביעי - היכל הדין. ועליהם כתוב בראשית, ברא שש. אלהים, ההיכל השביעי, והם שבועה היכלות למטה ושבעה היכלות למעלה. וכנגדם זו קולות של הבו לה. ושמונה עשרה אזכרות של הבו לה, שבהן שט הקדוש ברוך הוא בשמונה עשר עולמות ברכב אלהים רבותים אלפי שנאן, שהם שמונה עשר רבוא עולמות.

ובמה שומרי שערים עם שומרי ההיכלות שמקבלים את התפלות. וכל תפלה לא תכנס אלא במדה ובמשקל, ומשום זה נאמר על התפלה לא יהיה בכיסף וגו'. והתפלות החסרות, עליהן נאמר, שקל שקלת במאזנים ונמצאת חסר. אף על גב שהפסוק הזה במקום אחר פירושו, שבעים פנים לתורה, משום שעל השכינה נאמר בלף יפה רעיתי ומום אין בך, ואין מקבלת תפלה שיש בה מום. זהו שכתוב (ויקרא כב) כל אשר בו מום לא תקריבו.

ובצלותא דמנחא שור נחית לקבלא צלותא בקרנוי ובגדפוי ודא גבריא"ל.

ובשבת נחית קדשא בריך הוא בתלת אבהן לקבלא בת יחידה בהון ודא רזא דשבת, ש' בת, בתלת אבהן מקבל קדשא בריך הוא לצלותא דאיהי שבת בת יחידה דיילה.

בהווא זמנא חיון עלאין דאתקריאו בשמא דה' פתחין ואמרין שאו שערים ראשיכם וגו' (שם כד ו). בהווא שעתא מתפתחין שבועה היכלין היכלא קדמאה היכלא דאהבה. תנינא היכלא דיראה. תליתאה היכלא דרחמי. רביעאה היכלא דנבואה דאספקלריא דנהרא. חמישאה היכל דנבואה דאספקלריא דלא נהרא. שתיתאה היכל צדק. שביעאה היכל דין. ועליהו פתיב בראשי"ת, ברא שית. אלהים היכלא שביעאה. ואנון שבועה היכלין לתתא (דף קכט ע"א) ושבעה היכלין לעלא ולקבליהו שבועה קלי דהבו לה. ותמנסר אזכרות דהבו לה, דבהון שט קדשא בריך הוא בתמנסר עלמין, (שם סח יח) ברכב אלהים רבותים אלפי שנאן, דאנון תמנסר אלפי רבוא עלמין.

ובמה נטורי תרעין אית ונטורי היכלין דמקבלין צלותין. וכל צלותא לא תיעול אלא במדה ובמשקל. ובגין דא אתמר על צלותא, (דברים כה יג) לא יהיה לך בכיסף וגו'. וצלותין חסרין, עליהו אתמר (דניאל ה כז) תקל תקילתא במאזניא ואשתכחת חסיר. אף על גב דהאי קרא באתר אחרא אוקמוה, שבעין אנפין לתורה. בגין דשכינתא עלה אתמר (שה"ש ד) פלך יפה רעיתי ומום אין בך. ולא קבילת צלותא דאית בה מומא. הדא הוא דכתיב (ויקרא כב) כל אשר בו מום לא תקריבו.